

Επικουρικώς:

Να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου μη γνωστοποιώντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας και της οδηγίας 2001/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού συμβατικού σιδηροδρομικού συστήματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής.

- Να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/49/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 29 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 164, σ. 114, και διορθωτικό, ΕΕ L 220, σ. 40.

Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-245/07)

(2007/C 155/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun, P. Dejmek.)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2004/50/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 96/48/ΕΚ (²) του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστή-

ματος μεγάλης ταχύτητας και της οδηγίας 2001/16/ΕΚ (³) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού συμβατικού σιδηροδρομικού συστήματος και μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/50/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 30 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 164, σ. 114.

(²) ΕΕ L 235, σ. 6.

(³) ΕΕ L 110, σ. 1.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-250/07)

(2007/C 155/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και D. Kukovec)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να δημοσιεύσει προηγουμένως προκήρυξη διαγωνισμού και καθυστερώντας αδικαιολόγητα να απαντήσει στο αίτημα του καταγγέλλοντος για διευκρίνηση των λόγων απόρριψης της προσφοράς του, παρέβη την υποχρέωση της για προκήρυξη διαγωνισμού πριν από τη δρομολόγηση διαδικασίας υποβολής προσφορών που υπέχει βάσει του άρθρου 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ (¹) περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, καθώς επίσης και την υποχρέωση που υπέχει βάσει του άρθρου 41 παράγραφος 4 της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ όπως διαμορφώθηκαν από τη νομολογία του ΔΕΚ.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η Επιτροπή έλαβε καταγγελία αναφορικά με παρατυπίες κατά τη διεξαγωγή διαγωνισμού που προκήρυξε η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) για τη μελέτη, προμήθεια, μεταφορά, εγκατάσταση και θέση σε λειτουργία δύο ατμοηλεκτρικών μονάδων για τον ατμοηλεκτρικό σταθμό Αθρινόλακκου Κρήτης.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ΔΕΗ παρέλειψε να δημοσιεύσει προκήρυξη διαγωνισμού, κατά παράβαση του άρθρου 20, παράγρ. 2 στοιχείο α) της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ, το οποίο προβλέπει εξαιρέσεις υπό την προϋπόθεση συνδρομής όρων οι οποίοι πρέπει να ερμηνεύονται συστατικά. Ειδικότερα, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ΔΕΗ προέβη σε καταχρηστική ερμηνεία του όρου «ακατάλληλες προσφορές» καθώς και της «ουσιώδους αλλαγής των όρων της αρχικής σύμβασης» προκειμένου να δικαιολογήσει εφαρμογή της εξαίρεσης της ως άνω διάταξης.

Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι δυνατή επίκληση λόγων επιτακτικών και επείγουσας ανάγκης, καθώς και απρόβλεπτων γεγονότων κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγρ. 2 στοιχ. δ), εφόσον δεν τεκμηριώνονται από την ΔΕΗ.

Τέλος, υπό το φως της νομολογίας του Δικαστηρίου, η Επιτροπή θεωρεί ότι σημειώθηκε σημαντική καθυστέρηση σε ό,τι αφορά την αιτιολόγηση της απόρριψης της προσφοράς του καταγγέλλοντος, κατά παράβαση του άρθρου 41, παρ. 4 της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει δυνάμει των άρθρων 20, παράγρ. 2 και 41, παράγρ. 4 της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ.

(¹) ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 84.